

מתכסיין אלין מלין דדחילנא לגלאה והשתא אתגליין. וגלי קמי מלכא עתיקא קדישא, דהא לא ליקרא דילי ורבית אבא עבידנא, אלא בגין דלא איעול בכסופא קמי פלטרוי עבידנא. ועוד, דהא חמינא דקב"ה וכל הגי זכאי קשוט דהבא משתכחן, כללו מסתכמין על ידי, דהא חמינא דכללו חראן בהאי הלולא דילי, וכללו זמינין [רצא ע"ב] בההוא עלמא בהילולא דילי, זכאה חולקי.

אמר ר' אבא, כד סיים מלה דא בוצינא קדישא בוצינא עלאה, ארים ידוי ובכה וחייד, בעא לגלאה מלה חדא, אמר, במלה דא אצטערנא כל יומאי והשתא לא יהבין לי רשותא. אתקיף וייתיב ורחיש בשפוותיה וסגיד תלת זמנין, ולא הוה יכול בר נש לאסתכלא באתריה כל שכן ביה. אמר, פומא פומא דזכית לכל האי לא אנגיבו

אידרת אליהו

שזוכין מה שלא זכו בחייהן"], אשרי חלקי. **אמר** ר' אבא, כד סיים מלה דא בוצינא קדישא בוצינא עלאה, ארים ידוי ובכה וחייד. אמר ר"א, כאשר גמר לומר דבר זה הנר הקדוש הנר העליון [כינוי לרשב"א], הרים ידיו ובכה ושמח [כי נתן שבח והודאה על שגילה עתה ענין או"א מה שלא גילה באד"ר, והוא סוד ענין ד"א ויניקתו (מים אדירים)].

בעא לגלאה מלה חדא. בקש לגלות ענין אחד [ולא קבל רשות].

אמר, במלה דא אצטערנא כל יומאי והשתא לא יהבין לי רשותא. אמר, בדבר זה [שמבקש עתה לגלות נוסף על מה שגילה עד כה] נצטערתי כל ימי ועתה לא נותנים לי רשות [לגלותו].

אתקיף וייתיב ורחיש בשפוותיה וסגיד תלת זמנין. נתחזק וישב, ולחש בשפתותיו [תפלה שתנתן לו רשות (שם)], והשתחוה שלש פעמים [שכל מה שהאדם מכניע את עצמו מלמטה יתוסף לו אור מלמעלה כו', אך בהשתחויה הוא מוסר נפשו בסוד (תהלים כה) אליך ה' נפשי אשא להיות מ"ג ויכול לקבל עוד יותר (שם)].

ולא הוה יכול בר נש לאסתכלא באתריה כל שכן ביה. ולא היה יכול אדם להסתכל במקומו, כל שכן להסתכל בו עצמו. [וכן היה באמת שירד אור גדול מאד עד שלא יכול בר נש כו' (שם)].

וגלי קמי מלכא עתיקא קדישא, דהא לא ליקרא דילי ורבית אבא עבידנא, אלא בגין דלא איעול בכסופא קמי פלטרוי עבידנא. וגלוי לפני המלך עתיקא קדישא, שלא לכבודי ולא לכבוד בית אבא עשיתי, אלא כדי שלא אעלה בבושט לפני פלטרין שלו – עשיתי [ראה משי"נ לעיל רפז ע"ב ד"ה אמר ר"ש].

ועוד, דהא חמינא דקב"ה וכל הגי זכאי קשוט דהבא משתכחן, כללו מסתכמין על ידי, דהא חמינא דכללו חראן בהאי הלולא דילי, וכללו זמינין [רצא ע"ב] בההוא עלמא בהילולא דילי, זכאה חולקי. ועוד, שהרי ראיתי שהקב"ה וכל אלו צדיקי אמת הנמצאים כאן, כלם מסכימים על ידי, שהרי ראיתי שכלם שמחים בשמחתי, וכלם מזומנים לעולם הבא בשמחה שלי [פירוש, ביום התחברותי לשרשי בסוד נשיקין התדבקות רוחא ברוחא (מים אדירים)]. וראה הענין בביאור להיכלות בראשית מד ע"ב ד"ה בגו היכלא: "זהו מיתת נשיקה שמתדבק בהני נשיקין דהיכל זה, ומגו תיאובתא דנשיקין נפקא רוחא בהאי נשיקה, כמו ישראל אצל הר סיני נפשי יצאה בדברו (שה"ש ה), בסוד ישקני מנשיקות פיהו (שם א) בהר סיני כידוע. והוא כשמתגלה לנשמתא דבר שלא הורגל בו כו', ובשעת מיתה אז תוסף רוחם (תהלים קד) ולכן יגועון בזה הנשיקה, ולכן גדולים צדיקים במיתתו יותר מבחייהם (סנהדרין מז ע"א).

